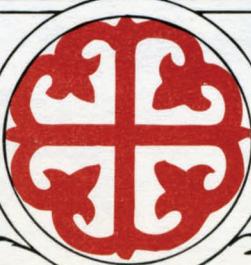

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΖΟΥ
ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΚΡΙΤΣΑΣ ΜΕΡΑΜΒΕΛΟΥ
ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΥ
ΕΝ ΔΕ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΚΑΣΤΡῷ
ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ
ΕΝ ΕΤΕΙ ΔΩΔΑ'

Ποιηθεῖσα

ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Θύαγγέλου Παχυγιαννάκη
καὶ τοῦ, ἐκ τῶν Ἀδελφῶν τῆς σεβασμίας
Μονῆς τῆς Ἀγκαράθου,
Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΙΑ'
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΚΡΙΤΣΑΣ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΥ
ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΚΑΣΤΡΩ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ
ΕΤΕΙ ΑΩΛΒ'*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ίστωμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὕποκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας

Νῦν ἡ σεβάσμιος μνήμη, ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ θείου Νικηφόρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα, εἰς ἔπαινον τῶν ἀθλῶν ὑπὲρ Χριστοῦ, οὓς ἀνδρείως κατήγαγε, καὶ δι' ὃν ὅφιν τὸν πλάνον πανευκλεῶς, ἐν Κυρίῳ ἐτροπώσατο.

Οὐ κηδεστῶν ἡ ἀγάπη, οὕτε υἱῶν ἡ στοργή, ἡ τῆς συζύγου πόθος, καὶ κτημάτων ἀξία, ψυχῆς σου παρεσάλευσαν τὸ στερόν, πρός Χριστὸν Μάρτυρα φρόνημα· διὸ μαρτύριον ἔσχες ὁδυνηρόν, Νικηφόρε παμμακάριστε.

Πρὸ τοῦ δημίου παρέστης, καὶ ὠμολόγησας, τὴν εἰς Χριστόν σου πίστιν, Νικηφόρε πολύτλα, καὶ θάνατον ὑπέστης ὑπὲρ αὐτοῦ, δι' ἀγχόνης στερότατα· διὸ πιστῶν αἱ χορεῖαι σεμνοπρεπῶς, τὴν σὴν μνήμην ἔօρτάζουσι.

Φύλαττε μάκαρ τοὺς πόθῳ, νῦν ἐκτελοῦντάς σου, ἀθλήσεως τὴν μνήμην, Νικηφόρε παμμάκαρ, καὶ ἀθλους οὓς ὑπήνεγκας καρτερῶς, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος παρ' οὖλαμπρῶς, ἀνεδήσω νίκης στέφανον.

Δόξα Πατρί. Ὅτιαδικόν.

Ως κατάκαρπος φοῖνιξ, νεομάρτυρ Νικηφόρε, ὠδίμους προσήγαγες καρπούς· τοῦ γὰρ παλαμαίου ἐχθροῦ, τὴν δουλὴν ἡκύρωσας, καὶ ὡς θυ-

σίαν ἄμωμον ἔαυτόν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν προσήγαγες. Αὐτὸν οὖν ἵκετευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ὁρίθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτῆρο, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕποκλινας κάραν τῷ Εφρατᾶ.

Ἐκ κώμης τῆς Κριτᾶς, ἀνέθαλεν ὡς ὁρόδον, Χριστοῦ δὲ νεομάρτυρα, δὲ θεῖος Νικηφόρος, δὲν ἄσμασι γεραιόριμεν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.....

Πόθῳ τοῦ Ἰησοῦ, λαβὼν δύναμιν θείαν, βασάνους ἀνυποίστους, ὑπέστης φερωνύμως, ὡς Νικηφόρος ἔνδοξε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ...

Ἄγαρ τὰς μηχανάς, καθήλωσεν ἐνδόξως, Σταυροῦ τῇ δυναστείᾳ· διὸ νίκης δραστεῖον, δὲ Νικηφόρος εἴληφε.

Δόξα Πατρί. Τοιαδικόν.

Υἱὸν ἀγαπητόν, Πατὴρ ἐκάλει λέγων, καὶ Πνεῦμα ἐμαρτύρει, ἐν ὁρίθροις Ἰορδάνου, Τριάδος τὴν φανέρωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄσμα καινοπρεπές, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Εσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκένδραξα, ίστωμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕποκλινας κάραν τῷ Εφρατᾶ.

Μάρτυς Νικηφόρος τοῦ Χριστοῦ, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι, στερόδως Μαρτύρων τῶν πρόπαλαι, ἐκμιμησάμενος, καρτερῶς τὸν ζῆλον, μαρτυρίου ἥνυσσας, ἀγχόνη τὸ οὐράνιον στάδιον, καὶ χαίρων ἔδραμες, πρὸς σκηνὴν ἀχειροποίητον, μνημονεύων, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Μάρτυς Νικηφόρος τοῦ Χριστοῦ, πτῶμα ὅπερ πέπονθας, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ἐπανορθούμενος, πρὸς Μαρτύρων σκάμμα, καρτερῶς ἐχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐν αὐτῷ τὴν ἀσέβειαν, τῆς πλάνης ἥσχυνας, παρ' Ἀγγέλων θαυμαζόμενος, ὡν καὶ ὀφθης, ἐν πόλῳ ὅμοσκηνος.

Μάρτυς Νικηφόρος τοῦ Χριστοῦ, φερωνύμως ὕδευσας, δόδὸν Μαρτύρων ἐν χάριτι, καὶ νίκης στέφανον, δεξιᾷ Κυρίου, λαβὼν ὡς ἀρτητος, νικήτωρ εὐκλεής ἀναδέδειξαι, νίκας αἰτούμενος, κατ' ἐχθροῦ τοῦ παναλάστορος, ὑπὲρ πάντων, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ἐτερα. Ὅτιος πλ. α'. Οσιε Πάτερ.

Ὕποκλινας κάραν τῷ Επιθήμα, νεομάρτυρος ἀξιάγαστε, σαφῶς ἐπιποθήσας ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, τὰ θεῖα μεγαλεῖα καὶ ἀριστεῖα, ὄντως ἐδίωξας αὐτὰ μανικῶς, πίστει μυκτηρίσας ἐχθροῦ τὴν πανουργίαν, Χριστὸν καὶ αὐθις ὑπογραμμόν, τῇ σῇ ζωῇ καταστήσας καὶ ὀδηγόν, ἀπαρνησάμενος τὴν πρώην πλάνην "Αγαρ, πάντας ἐξέπληξας, ἀνδρείως ἐναθλήσας. Αὐτὸν ἵκετευε, αὐτὸν δυσώπει "Αγιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅμονοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὕποκλινας κάραν τῷ Επιθήμα, νεομάρτυρος θεϊστούργητε, πιστῶς ἐγκαρδεόμενος ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, βασάνους ἀνυποίστους καὶ κακουχίας, κράζων σὺν δάκρυσι πικρᾷ οἰμωγῇ, πᾶσιν ἐν σταδίῳ ἐνθέρμως ἀνεβόας· Χριστὸν οὐδέποτε ἐν ἑαυτῷ, ἐνσυνειδήτως ἔξωμοσα ἀλλ' αὐτῷ, τὰ πάντα σκύβαλα ἡγοῦμαι καὶ προδίδω, ἵνα τὴν ἄφθαρτον, κερδήσω εὐφροσύνην. Αὐτὸν ἵκετευε, αὐτὸν δυσώπει "Αγιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅμονοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὕποκλινας κάραν τῷ Επιθήμα, νεομάρτυρος ἐνδοξότατε, προθύμως ὡς ἀπώσω τῇσις ἀχλύν, προσέδραμες εἰς στάδιον μαρτυρίου, καὶ τὸ δόλισθημα δέ πέπονθας, ηγούμενος τοῦ οὐράνιου στάδιου, καὶ τὴν ὠδαμῶς, τῶν δυσσεδούντων τυράννων ὑπὸ τοῦ Ιερέως Εὐαγγέλου Παχυγιανάκη, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὑπὸ τοῦ Ιερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη.

βασιλέα, ὃς καὶ σὲ ἔστεψε τῆς νίκης τῷ στεφάνῳ. Αὐτὸν ἵκετευε, αὐτὸν δυσώπει Ἀγιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, διμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί. Ἡχος 6'.

Τῆς εὔσεβείας τὴν ἰσχύν, ἐν ἑαυτῷ περιφέρων, ὅπερ πέπονθας κακόν, μαρτυρικῶς ἐπηνώρθωσας, Νικηφόρε μακάριε· ἐναντίον γὰρ τυράννων ἀσεβῶν, τὴν χριστώνυμον κλῆσίν σου, ἀνενδοιάστως ὁμολογήσας, βασάνων τὸ ἀλγεινὸν καθυπέμεινας, καὶ τῇ ἀγχόνῃ αἰωρηθείς, τὸ πάθος ἐν ἑαυτῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀνεζωγράφησας. "Οθεν τῇ ἀθλήσει σου, ὥραιζομένη ἡ Ἐκκλησία, Νεομάρτυς ἀναδοῦ σοι· ὡς τῶν Μαρτύρων τῶν πρόπαλαι, ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχων συμπολίτης, πρέσβευε Ἀγιε ἐκτενῶς, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ὑπὲρ ἡμῶν σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἡξίωσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὔργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9 - 14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα, καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. "Εμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὅμετις ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἀγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀναγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. "Εδοξαν ἐν ὁφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξιδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ δίλιγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. "Οτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δύσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀναγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15 - ζ' 3).

Δικαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὅψιστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ δραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λίγφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὅπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήγφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὁργὴν εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ὁρίσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. "Οτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὅψιστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἡχος α'.

Τὸν ἀγήτητον ἀθλητὴν τῆς εὔσεβείας, Νικηφόρον πάντες τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν Κώμῃ τῆς Κριτσᾶς, δι' εὔσεβείας ὡς ὁδόν ἀναβλαστήσας, τῇ Ἐκκλησίᾳ μαρτυρικῶς διέπνευσε, τῆς χάριτος τὰς μυριπνόους πνοάς δι' ὧν τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνομενοι, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθέντα, καὶ τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἀγιάσαντα, Χριστὸν δοξολογήσωμεν κράζοντες· διὸ τοῦ νεάθλου σου Μάρτυρος, τὴν θυσίαν ὡς ζῶσαν προσφοράν, εὐμενῶς προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Ἡχος 6'.

Ως "σπερ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνου τοῖς ὁρέμασι, γυμνὸς ἐπιβαίνων ἐνέδυσεν ἡμᾶς, ἔτι δὲ βασιλικὴν ἀλουργίδα ἐν Σταυρῷ, ἐξ αἵμάτων αὐτοῦ ἐνδυσαμένους ἐλυτρώσατο, οὕτω οἱ ἄγιοι Μάρτυρες, τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐστόλισαν, ἐν οἷς διαλάμπει ὡς φωστήρ, διὸ ἐκ Κριτσᾶς γενναῖος νεομάρτυς, Νικηφόρος ὁ θαυμάσιος, διλύσας Ἀγαρηνῶν τῆς κακίας τὴν ζόφωσιν, καὶ καταυγάσας τὸν χριστώνυμον λαόν, μαρτυρίου ταῖς ὑπερφώτοις αὐγαῖς. Τοῦτον καὶ ἡμεῖς ἄσμασι καταστέφοντες, τὸν τὰ Ἰορδάνια ὁρίθρα ἀγιάσαντα, ἐκτενῶς ἱκετεύομεν· Κύριε, πρεσβείας τοῦ σοῦ Ἀγίου, τῶν δεινῶν λυτρωθείμεν.

Ἡχος γ'.

Τῷ φωτὶ τῆς τριστήλου Θεότητος καταλαμπόμενος, νεομάρτυς Νικηφόρος, ἐνίκησας τὸν πρώην πτερνίσαντά σε, κατὰ κράτος ἐχθρὸν τὸν παλαμαῖον, καὶ ψυχήν σου φοινίξας οἰκείῳ αἵματι, στολὴν ἡμιφιέσθης ἀφθαρσίας. "Οθεν σὺν Ἀγγέλοις εὐφραίνομενος, συναριθμούμενος ταῖς τῶν Μαρτύρων χορείαις, ἐκτενῶς σὺν αὐτοῖς ἱκέτευε, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἐκ ψυχοφθόρων ἐχθρῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Ἡχος δ'.

Νίκης ἐπάθλων φερωνύμως ἡξίωσαι, καὶ στερρότατη ψυχῇ γυναῖκα τε καὶ τέκνα, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου ἀπειρόξας μακάριε, καὶ εἴ τι ἄλλο φιλόϋλον οὐκ ἵσχυσε κερδῆσαι, τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἀλλ' ἀφειδήσας φθαρτῶν, ἀπειρέσιος ἐγένου αὐτῆς. "Οθεν τὴν βλαστήσασάν σε κώμην, καὶ τὴν πόλιν μαρτυρίου σου ἐμεγάλυνας ἐν κόσμῳ. Διὸ παρόντος ἡξων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ οὐ τὸ αἷμα προθύμως ἐξέχεας, πρέσβευε

ἡμῶν τῶν τὴν μνήμην σου, ἐκ πόθου ἐπιτελούντων σεπτῶς, Νικηφόρε θαυμάσιε.

Δόξα Πατρί. Ἡχος πλ. 6'.

Αὕτης τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, Νικηφόρε πανέντιμε· τὸν Σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὄμμαν ἀράμενος, ζέοντι πόθῳ ἡκολούθησας αὐτῷ, καὶ ἐν μέσῳ Ἀγαρηνῶν παρανόμων, τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ἀνδρειοφρόνως ἐκήρυξας. "Οθεν καὶ νῦν τοῖς σοῖς αἵμασιν ἐκδιδάσκων ἡμᾶς, ἀρδεύεις νοητῶς τὴν δοσμέραι αὐξάνουσαν, ἀκανθόβλαστον πολιτείαν ἡμῶν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι. Διὸ τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητά, αὐτὸν ἱκέτευε, ἵνα ὡς διθεῖος Ἀπόστολος διδάσκει, οὐ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερπερισσεύσῃ καὶ ἡ χάρις, ἡ δὲ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορῆς. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὸν ἐκ Παρθένου "Ηλιον, βλέπων ὃ ἐκ στείρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐδόξα πρὸς αὐτόν· Σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Νεομάρτυς Χριστοῦ, Νεομαρτύρων τὸ σεβάσμιον καύχημα, ὁ πλάνην ἐκγόνων Ἀγαρ, καταβαλὼν ἀνδρικῶς, νικηφόροις ἀθλοῖς μαρτυρίου σου· Χριστοῦ γὰρ τὸ δόνομα, διὸ ἡρούσω τὸ πρότερον, ἐχθροῦ τῷ φθόνῳ, ὡμολόγησας ὕστερον, καὶ ἐνήθλησας, δι' ἀγχόνης ὡς ἀσαρκος. "Οθεν πρὸς αἰωνίζουσαν, μετέστης ἀπόλαυσιν, ξῶν τὴν ζωὴν ἦν δωρεῖται, ὡς Νικηφόρε ὁ Κύριος· ἀεὶ δὲ δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός...

Χαίροις ὁ Νεομάρτυς Χριστοῦ, Κριτσᾶς τῆς κώμης θεοφύτευτον βλάστημα, τὸ ἀνθος τῆς Κρητονήσου, τὸ ἐξανθῆσαν σεπτῶς, γεωργίᾳ θείᾳ τῆς ἀθλήσεως· πυρσὸς δὲ ἀείφωτος, εὐσεβείας καὶ πίστεως, διμολογίας, διαστήρος δὲ φανότατος, διὰ σ

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Xαίροις ὁ Νεομάρτυς Χριστοῦ, ὁ τοῦ Δεσπότου μιμητὴς ἀκριβέστατος, καὶ δήμου τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς ζωῆς, τῆς ἀκαταλύτου ὁ συμμέτοχος· ὁ νίκης ἐπώνυμος, ὁ νικήσας τὴν ἔπαρσιν, τῆς δυσσεβείας, νικηφόροις ἀγῶσι σου, καὶ τὸ νίκαθρον, Νικηφόρε ἀήττητε, ἀνωθεν κομισάμενος, τῆς δόξης τὸ ἀφθαρτον, καὶ παρεστὼς στεφηφόρος, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· ἀεὶ ὅν δυσώπει, ὑπὲρ πάντων τῶν τελούντων, πιστῶς τὴν μνήμην σου.

Δόξα Πατρί. **Ὕχος πλ. δ'.**

Δεῦτε πιστοὶ σήμερον τιμήσωμεν ἄσμασι, τὸν νεομάρτυρα Χριστοῦ, Νικηφόρον τὸν ἔνδοξον· οὗτος γὰρ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὕμων ἀράμενος, καὶ ἀποπτύσας τὴν πλάνην, ἦν πλεκτάνη τοῦ ἔχθροῦ, προσκαίρως ἐλάβετο, ἀνδρικῶτατα ἐνώπιον συνεδρίου ἀπίστων, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, τῆς συζύγου πόθον τέκνων τε στοργήν, καὶ κτημάτων ἀξίαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος. “Οθεν ἵσοστάσιος γενόμενος, τῶν πάλαι Μαρτύρων, πρεσβευτὴς ἡμῶν ἐν οὐρανῷ, σὺν αὐτοῖς ἐντυγχάνει, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἥλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὑδατα, καὶ ἐφοδήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐδόθησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; Πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὑδατα Σωτῆρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Tὸν γενναῖον ὁπλίτην, Νικηφόρον τιμήσωμεν, τὸν καρτερικὸν στρατιώτην, καὶ Χριστοῦ φίλον γνήσιον, τῆς πίστεως λαμπτῆρα τὸν φαιδρόν, καὶ πλάνης καθαιρέτην θαυμαστόν, δι' ἀγχόνης τελειώσαντα εὔκλεως, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου, αἴγλη τὸν ἐντρυφῶντα νοερᾶ, πίστει αὐτῷ κραυγάζοντες· μέμνησο τῶν τελούντων σου ἀεί, μνήμην τὴν εὔσημον.

“Ετερον. **Ὕχος γ'.** Θείας πίστεως.

Xαίρων θάνατον, τὸν δι' ἀγχόνης, ὥσπερ ἄσαρκος, καθυπομείνας, φερωνύμως σὸν δίον ἐσφράγισας, καὶ νίκης θεῖον ἀνέστησας τρόπαιον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν. “Οθεν πρέσβευε, Χριστῷ Νικηφόρε ἔνδοξε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς **Ἐορτῆς.** **Ὕχος α'.**

E'ν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὄνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐδεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. “Ο ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

‘Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' **Στιχολογίαν.** **Κάθισμα.**

Ὕχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Eορτάζει σήμερον, τοῦ Μεραμβέλλου ἡ κώμη, τῆς Κριτσᾶς ἡ εὔανδρος, τὴν σὴν πανεύφημον μνήμην· ταύτης γάρ, γόνος ὑπάρχων ὡς Νικηφόρε, ἥθλησας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Κάστρῳ τῆς Κρήτης, δολερᾶς ἀποσκιρτήσας, ἀπάτης· διθεν, Χριστῷ νῦν παρίστασαι.

Καὶ τῆς **Ἐορτῆς.**

O Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὑδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἀνωθεν, ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὕτος ἐστιν, ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Μετὰ τὴν δ' **Στιχολογίαν.** **Κάθισμα.**

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Sωφρόνως διήνυσας, τῆς ἐπιγείου ζωῆς, τὸν δόλιχον ἐνδοξε, καὶ τοῦ δολίου ἔχθρον, ὑπέστης τὴν ἔφοδον, ὅπερ καὶ καταισχύνας, ἐν χαρᾷ τῶν ἐνθάδε, πρὸς οὐρανὸν ἀνέπτης, ὡς εἰκὸς Νικηφόρε, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Καὶ τῆς **Ἐορτῆς.**

Tὰ ὁρίθρα ἡγίασας, τὰ Ἰορδάνια, τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἀμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἴκετεύομεν· σῶσον τὸν κόσμον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, **Κάθισμα.**

Ὕχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Tὴν ἀπάτην γνωρίσας Ἀγαρηνῶν, Νικηφόρε θεόφρον μετανοῶν, προσῆλθες Κυρίω σου, καὶ τοῖς πᾶσι ἐκήρυξας, ἐν παρόησίᾳ τούτου, τὸ πάντιμον ὄνομα, ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ αἷμα, προθύμως δὲ ἔχεας. “Οθεν φερωνύμως, νικηφόρος ἐδείχθης, καὶ θείου στρατεύματος, ὁ Χριστός σε ἡξίωσε, Νεομάρτυς πολύθλε, μεθ' οὗ ἀεὶ δυσώπει αὐτόν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου

Καὶ τῆς **Ἐορτῆς.**

Iορδάνης τῷ ὁρίθρῳ καθυπουργεῖ· Ιωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτήν, φανέντος σου ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ δόπιστα φόδω· ὁ δὲ αὐθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἀφθαρτὸν· ὅντως ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ πηγὴ ἡ ἀείζωος, πηγάς τε καὶ θαλάσσας, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ή Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν· ἀνωθεν Υἱόν σε ὄνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ “Αγιον Πνεῦμα συκατέρχεται.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί, ἥτοι τὸ α' **Αντίφωνον** τοῦ δ' ἥχου καὶ τὸ **Προκείμενον.**

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐυαγγέλιον, ζήτει τῇ καὶ Ἀπριλίου.

Ο Ν. Δόξα Πατρί. Ταῖς τοῦ Αθλοφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ίδιόμελον. **Ὕχος πλ. δ'.**

Στίχ. Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου...

Δυναμούμενος τῷ σθένει Χριστοῦ, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνδρείως ἐνήθλησας, παμμάκαρ Νικηφόρε. Οὕτω δὲ νεκρώσας τὸν τύραννον, τὸν πρώην πτερνίσαντά σε, ὁρίθροις τῶν αἰμάτων σου, ἐπόντισας τὴν πλάνην. “Οθεν τῶν Μαρτύρων ἀμοιβῆς ἀξιωθείς, συσκηνούμενος σὺν αὐτοῖς αἴτει καὶ ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Νεομάρτυρος. Κανὼν πρῶτος τοῦ Νεομάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν ταῖς φρασίσι α', γ', δ', ε', στηρίξας τῇ παλάμῃ, ἐν τῇ η καὶ τῇ θεοτοκίᾳ.

Ὕχος α'. **Ὕχος δ'.** Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Aπὸ τῶν βλεφάρων μου, τὸν νυσταγμὸν ἀποτίναξον, φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὡς φωτοδότα Χριστέ, ὡς ἄν ἄσαιμι, νεάθλου Νικηφόρου, τὰ θεῖα παλαίσματα, καὶ κατορθώματα.

Bοήθειαν “Αγιε, τῇ σῇ πρεσβείᾳ παράσχου μοι, καὶ φώτισον δέομαι, τὴν ζοφεράν μου ψυχήν, τὴν περίδοξον, σοῦ ἄθλησιν ὑμνῆσαι, ἐν ἥ κατεπάλαισας, τὸν πολυμήχανον.

Gεώδη φρονήματα, καταλιπών ἐνδοξότατε, δυνάμει τοῦ κρείττονος, ὡς Νικηφόρε σοφέ, προετίμησας, δωρήματα τὰ θεῖα, καὶ ὀφθητοῖς αὐτοῖς, Ἀγγέλοις σύσκηνος.

Θεοτοκίον.

Δαβὶδ θείω Πνεύματι, σὲ προεώρακε “Αχραντε, βασίλισσαν ἐνθρόνον, ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντάνακτος, σεπτῶς καθεξιμένην, καὶ αἴγλη ἀστράπτουσαν, τῆς θείας χάριτος.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Νεομάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς «Νικηφόρε μέλπω σε ὡς στεφανίτην. Κυρίλ(λου)».

Ὕχος δ'. Δεῦτε λαοί.

Nίκης λαμπρᾶς, τρόπαιον θεῖον ἀθλήσας στερέωδῶς, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐστησας, καὶ κατετρόπωσας, τὸν τοῦ ψεύδους δυνάστην, τρισμάκαρ Νικηφόρε· διθεν δεδόξασι.

Ινα τὸν σόν, πόθον κερδήσῃς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐπὶ ἔχθρων τὸ ὄνομα, αὐτοῦ ἐκήρυξας, καὶ ἀγχόνη ἐδέξω, τὸ τέλος Νικηφόρε, Μάρτυς ὡς ἄριστος.

Kώμη Κριτσᾶς, γάνυται Μάρτυς σπαργάνοις τοῖς σοῖς, καὶ τὴν σεπτήν σου ἄθλησιν, ἐγκωμιάζουσα, τὸν Σωτῆρα δοξάζει, τὸν δόξης τῷ στεφάνῳ, σὲ στεφανώσαντα.

Θεοτοκίον.

Hτὸν Θεόν, ἐκ τῶν αἰμάτων τεκοῦσα τῶν σῶν, καὶ μετὰ τόκον μείνασα, Παρθένος ἀφθορος,

Θεοτόκε Μαρία, παθῶν τῶν ἀκαθάρτων, ὁῦσαι τὸν δούλους σου.

Καταβασία. Στίβει θαλάσσης.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐ'πέστη σεβάσμιος ἡμέρᾳ, τῆς σῆς Νεομάρτυς ἔορτῆς, πιστοὺς περιιαυγάζουσα, καὶ γῆς πάντα τὰ πέρατα, ὑπερφυῶς εὐφραίνουσα, μύροις σεπτοῖς τῶν αἵμάτων σου.

Ζωὴν τὴν ἀγήρω προτιμήσας, ἀπέθου προφρόνως τὴν φθαρτήν διὸ ἐν μέσῳ ἔκραζες, τῶν δυσσεβῶν πανένδοξε· ὑπὲρ Χριστοῦ ἀλίσκομαι, ἵνα αὐτῷ καὶ συζήσομαι.

Ηχάρις Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, ἰθύνασα δύναμιν νοός, σὲ ὄντως ἐπεσκίασε· διὸ καὶ ηὔτομόλησας, εἰς σκάμμα τῆς ἀθλήσεως, ἐνῷ τὴν πλάνην κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἥξενίσασα Παρθένε, ἀφράστως ἐν θείᾳ σου γαστρί, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσας, καὶ πρὸς ἀρχαίαν εὔκλειαν, αὕθις αὐτῷ ἐπανήγαγες.

Κανὼν δεύτερος. Στερεώσον ἡμᾶς.

Φανόταος φωστὴρ ἔξανέτειλας, δουλείας ἐν χρόνοις ὦ Νικηφόρε, καὶ σκοτίαν διεσκέδασας, τῆς ἀσεδείας αὐγαῖς μαρτυρίου σου.

Οὐλέθρου τῆς ψυχῆς ἀπετίναξας, τὸ βάρος μακάριε Νικηφόρε, καὶ ἐσώθης θείω ἔρωτι, τοῦ μαρτυρίου τελέσας τὸ στάδιον.

Ρωνύμενος Σταυροῦ παμμακάριστε, δυνάμει κατέπτυσας τὴν ἀπάτην, Νικηφόρε καὶ γεγένησαι, τῆς εὐσεβείας κρηπὶς ἀκατάσειστος.

Θεοτοκίον.

Ἐπέφανεν ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, Θεός τε καὶ ἀνθρωπὸς δὲ Δεσπότης, τοὺς δροτοὺς ἀνακαλούμενος, τῆς τοῦ γενάρχου πικρᾶς παραβάσεως.

Καταβασία. Ὅσοι παλαιῶν.

Κάθισμα. Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄγχόνη εὐθαρσῶς, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος τὸ σόν, ἐπηνώρθωσας πταῖσμα, καὶ ὥφθης συμμέτοχος, τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως, μεθ' ὧν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν Νικηφόρε, ἵνα εὔρωμεν, παραπτωμάτων τὴν λύσιν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Δόξα Πατρί. Ὁμοιον.

Σιδήρου ἀληθῶς, Νικηφόρε τῇ γνώμῃ, στερρότερος δειχθείς, δι' ἀγάπησιν θείαν, σαυτὸν συνετήρησας, μέχρι τέλους ἀκέραιον, καὶ κατήσχυνας, Ἀγαρηνῶν τὴν κακίαν· διὸ εἴδομες, εἰς οὐρανοὺς νικηφόρος, ὡς Μάρτυς ἀγήτητος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς.

Οὓ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ὁεῖθρα, ἐπέφανε σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς δὲν δὲ θεῖος Πρόδρομος ἐκπληττόμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε, ὃνπον μὴ ἔχοντα ὅλως; Πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἵνα τρέμει τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Γοιδόλους τὰς ἀκάνθας, τῶν δημίων ἔξεβαλες, πίστει διελέγξας, σφόδρα τὴν κακίστην δυσσέβειαν, ὅμολογίας τὸ εὔτολμον δεικνύμενος, γενναίοτατε· διὸ φαιδρῶς σε γεράίρομεν.

Κλίσιν ἔνδοξον καὶ θείαν, οἱ τοῦ ψεύδους ἀλάστορες, ἔσπευδον συλῆσαι, καὶ φαιδροῖς τοῖς δώροις κλονῆσαι σε, ἀλλ' ὡς ἀσύνετοι πάντες κατησχύνθησαν, τῇ ἀθλήσει σου, ὡς Νικηφόρε θεόκμητε.

Λελυμένος τῶν γηῖνων, ἐν ἀγχόνῃ μετέωρος, Μάρτυς ἐκρεμάσθης, Ἀγαρ τῶν ἔκγόνων ὡμότητι, ὡς ἐπὶ ἔντονος Χριστὸς παρ' οὐ καὶ ἔλαβες, τὸ ἀκήρατον, στέφος τῆς δόξης πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

Μυστικὴ χαῖρε Παρθένε, μυροθήκη τῆς χάριτος· χαῖρε παρθενίας, μύρον Μαριάμ τὸ ἥδυπνον· χαῖρε χαράν ἡ τεκοῦσα τὴν ὑπέρθεον, ὑπεράμωμε· χαῖρε ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν.

Μάρτυς ἐδείχθης στερεόμνιος, παρωσάμενος τέκνων, Νικηφόρε τὴν στοργήν, καὶ δι' ἀγάπην τὴν μείζονα, τὸ δι' ἀγχόνης, τέλος ὑπενεγκῶν· διὸ σε κατ' ἀξίαν δὲ Δεσπότης, ἐθαυμάστωσε Χριστός.

Ἐχων τὸ φρόνημα ἀρδόηκτον, ἐναντίον τυράννων, ἀνεκήρυττες διῶν Χριστιανὸς ἐγὼ πέφυκα, καὶ οὐκ ἀρνοῦμαι, ὅνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐλέει τοῦ παθόντος ἀνεικάστω, ἵνα σώσῃ τοὺς δροτούς.

Λόγοις τῆς γλώσσης σου ἔλυσας, ἀσεδείας εἰς τέλος, Νικηφόρε τὰς πλοκάς· τὴν εὐσεβῆ γὰρ ἐκήρυξας, πίστιν ἀνδρείως, σθένει θεουργικῶν, καὶ

ἐν Κάστρῳ τῆς Κρήτης τῷ Μεγάλῳ, ἐμαρτύρησας καλῶς.

Θεοτοκίον.

Πᾶσα Θεόνυμφε γλῶσσά σε, εὐσεβῶς μακαρίζει, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ· τὸν τοῦ Πατρὸς γὰρ ἐκύησας, Λόγον ἀφράστως, σώζοντα τοὺς λαούς, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τῆς κατάρας, τῆς ἀρχαίας τοῦ Ἀδάμ.

Καταβασία. Πυρσῷ καθαρθείς.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νευρώσας ἐν χάριτι, τὴν σὴν ψυχὴν μακάριε, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐνεργείᾳ, καὶ πρὸ δημάτων, τυραννικῶν ὑποστάτας, ὕδρεις καὶ βασάνων ἀπειλάς, πᾶσιν μὴ πτοούμενος, θαρσαλέως ὑπέμεινας.

Ξυρόμυρον γέγονε, τὸ σῶμά σου πανόλβιε, ὅλον ξελουσμένον ἐξ αἰμάτων, ὡς ἐδοξάσθη τοῦ μαρτυρίου δύσματος· σὺ γὰρ ὕσπερ ἔμψυχος ναός, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Νικηφόρε ἐξέλαμψας.

Οὐλόφωτος Ἀγιε, εἰς δώματα οὐράνια, ἐδραμες δυνάμει μαρτυρίου, ἐν μέσῳ σκότους, καὶ δυσωδίας κακῶν, καὶ ὡς πανελεύθερος παθῶν, ἡξιώθης χάριτι, εἰσελθεῖν εἰς τὰ κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τοῦ κόσμου ἡ διοίθεια, ὡς ἡ τὸν φιλάνθρωπον τεκοῦσα, Λόγον δυσώπει, ἡμᾶς λυτρώσασθαι, πάσης περιστάσεως δεινῆς, ταῖς τοῦ Νεομάρτυρος, ἱκεσίαις δεόμεθα.

Κανὼν δεύτερος. Μεσίτης Θεοῦ.

Ωραῖος Χριστοῦ, τοῦ Δεσπότου πέφηνας, σοφὲς ἀθλητής· ἀγχόνῃ γὰρ ἔνδοξε, πλάνην ἀπηγχόνισας τὴν βέβηλον, εὐσεβείας ἐκφαίνων, τὴν μυστικὴν λαμπρότητα.

Σαλπίσας τρανῶς, θεολόγοις ὁήμασι, ἐν γλώσσῃ λαμπρῷ, τυράννους κατήσχυνας, καὶ τὰ δχυρώματα κατέβαλες, τὰ τοῦ ψεύδους εἰς τέλος, ὡς Νικηφόρε ἔνδοξε.

Ἐμοὶ διοθός, Νικηφόρε φάνηθι, ἐν δίω παντί· Ἐώς Μάρτυς γὰρ ἀριστος, ἔχεις παρόρησίαν ἀκατάσχυντον· διὰ τοῦτο προσπίπτω, τῇ κραταιᾷ πρεσβείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος Μῆτερ ἀγνή, κυλινδούμενον πάθει, σὸν δοῦλον αἰσχροῖς, ἐλέησον δέομαι, τρόπους

μετανοίας μοι παρέχουσα· εἰς σὲ γὰρ καὶ ἐλπίζω, μετὰ Θεὸν ὁ ἄθλιος.

Καταβασία. Ἐχθροῦ ζοφώδους.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ σ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ροὶ αἵμάτων σου ἔνδοξε, μανίαν δυσσεβῶν ἐναπέπνιξε, καὶ δυσμενέστατον, μάρτυς ἐχθρὸν κατετρόπωσε, καὶ εὐσεβεῖς εἰς πίστιν, ἐμυσταγόγησε.

Σοῦ εὐφημοῦντες μαρτύρια, γενναῖε Νικηφόρε οἰτούμεθα, ἡμᾶς κακώσεως, καὶ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως, καὶ μετὰ πότμον ὁῦσαι, πικρᾶς κολάσεως.

Τίξενον τοῦτο τὸ θέαμα; καιροῖς ἐν τοῖς ἐσχάτοις διαθέλησε, πρὸ τῆς ἀθλήσεως, μετὰ χαρᾶς ἀπετάξατο, τῶν ὑλικῶν πραγμάτων, πᾶσαν τὴν ἔμφασιν.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην σου πάντοτε, προστρέχω Θεότοκε ὁ ἔνοχος, καὶ καταπλήττομαι, τὴν ἀνοχὴν ἥν δεικνύεις μοι, ἐπὶ κακῶν μου πᾶσι, τοῖς ἀτοπήμασι.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Σωτηρίας Χριστός σε ἥξιωσεν, ἥν ἡρηγήσω πρότερον, φθόνῳ τοῦ ὄφεως· νικητικῶς γὰρ ἥθλησας, μετανοίᾳ σαυτὸν καθηράμενος.

Τῶν τῆς πλάνης ἀρκύων ἔξεφυγες, καὶ Χριστῷ ἐλεύθερος, ὥφθης ἐνστάσει σου, ἐλευθερίας ἄπασι, Νικηφόρε ἐκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν.

Εἰκανδύνων παντοίων διάσωσον, συμφορῶν τεθλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς εὐλαβῶς γεράροντας, Νικηφόρε τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Φύλαττέ με ἀπαύστως Πανάχραντε, τῇ ἀγίᾳ σκέπῃ σου τῶν ἐπιθέσεων, τοῦ παλαμναίου δράκοντος, ἵνα ἄδω φόδήν σοι ἐπάξιον.

Καταβασία. Ἰμερτὸν ἔξεφηνε.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ ἀστέκτῳ ἔρωτι, τοῦ Ἰησοῦ Νικηφόρε, πτερωθεὶς κατήσχυνας, τὰς τῶν ἐχθρῶν μεθοδείας· ἔθραυσας, τοῦ ἀρχεκάκου τὴν πανουργίαν· ἥθλησας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καρτεροψύχως· διὰ τοῦτο σοι διοῶμεν Νεομαρτύρων, χαῖρε τὸ καύχημα.</p

Τὴν τοῦ Κυρίου σαφῶς διδασκαλίαν ἡκουσας, τὴν ὅστις οὐκ ἀφῆκεν γονεῖς ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ γυναικα ἢ τέκνα, λέγουσαν, οὐκ ἔστι μου ἄξιος καὶ ταύτη πιστῶς ἀκολουθήσας δι' ἀγάπην Χριστοῦ, καρποὺς ἀγάπης μείζονος καὶ μαρτυρίου θεόφρονας αὐτῷ προσήγαγες. Τὸν Σταυρὸν δέ, ὃς ἴστιον, ταῖς αὔραις τοῦ Παρακλήτου ὁπιζόμενον, ἐπ' ὥμων βαστάσας, εὐσταλῶς διεπέρασας τὸ τοῦ μαρτυρίου σκάμμα, καὶ εἰς λιμένα τὸν γαληνὸν τοῦ Κυρίου, μάκαρ προσώρμισαι, ἔνθα Ἀγγέλων καὶ Ἀγίων χοροστασίαι. Διὰ τοῦτο σοι διῶμεν Νεομαρτύρων, χαῖρε τὸ καύχημα.

Μηνολόγιον.

Τῇ IA' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου νεομάρτυρος Νικηφόρου, τοῦ ἐκ τῆς κώμης Κριτᾶς Λασιθίου καταγομένου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Κάστρῳ (Ἡρακλείῳ) ἀθλήσαντος, ἐν ἔτει αὐλβ' (1832).

Στίχοι.

Ἐν γῇ χλοαυγῇ τῆς Κριτᾶς ἀναθάλλων
Νικηφόρος νῦν γε συζῇ Νόοις πόλω.

Ἐνδεκάτῃ ἥθλησε Νικηφόρος ἀγχόνη περιφανῶς.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ καλλίνικος νεομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Νικηφόρος, υἱὸς Τζανῆ τινος, κατήγετο ἐκ τῆς κώμης Κριτᾶς Μεραμβέλλου Κρήτης. Ἐλθὼν δὲ εἰς γάμου ἥλικιαν ἐνυμφεύθη μετά τινος γυναικός, Μωαμεθανίδος τὸ θρήσκευμα, Φετμά ὀνομαζομένης, μεθ' ἣς καὶ ἀπέκτησε δύο γένεα.

Συνεργίᾳ, ὅμως, τοῦ ἀρχεκάπου ἐχθροῦ, ἀγνώστου μενούσης εἰσέτι τῆς αἵτιας, ὁ Νικηφόρος ἐξώμοσε τὴν πάτριον εἰς Χριστὸν θρησκείαν καὶ ἡσπάσατο τὴν ψυχόλεθρον τοῦ ψευδοπροφήτου Μωάμεθ, λαβὼν τὸ ὄνομα Ἰμπραχίμ. Ἀλλ' εἴτα, προνοίᾳ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τοῦ βλέποντος τὰ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ἐξένηψεν οὗτος, γνοὺς ὃ πέπονθε μέγα ὀλίσθημα καὶ ἥλθεν εἰς ἑαυτόν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, ὃς ὁ Πέτρος διὰ τὴν ἀρνησιν, ζῶν ἐκτοτε τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν καὶ ζωήν.

Βλέπουσα, ὅμως, ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὴν τοιαύτην μεταστροφήν του, καὶ μὴ βαστάσασα, πανουργίᾳ τοῦ διαβόλου, κατήγειλεν αὐτὸν εἰς τὰς μουσουλμανικὰς ἀρχάς. Τούτων δὲ ἐγκαλεσαμένων τὸν Νικηφόρον δι' ἔξαριθμωσιν ἐδήλωσεν ἐνώπιον αὐτῶν εὐθαρσῶς τὴν ἐνσυνείδητον καὶ ἐλευθέρων αὐτοῦ θέλησιν, ἀποτάξας τὴν Μουσουλμανικὴν πλάνην, καίτοι ἐγνώριζεν ὁ μαρτυριος, διὰ τὴν τοιαύτη ἀπόφασίς του συνεπήγετο τὴν εἰς

θάνατον καταδίκην ἐκ τῆς ὁθωμανικῆς δικαιοσύνης.

Ἡ καταγγελία τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Νικηφόρου εἰς τὴν πάτριον τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐγένετο εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, τούτεστιν εἰς τὸν Βαλῆν τῆς Κρήτης τοῦ Χάνδακος, ὃς ἐλέγετο τότε τὸ Ἡράκλειον. Βαλῆς δὲ τότε τοῦ Χάνδακος ἦτο ὁ Μουσταφᾶς Πασᾶς. Συνελήφθη ὅθεν ὁ Νικηφόρος ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν ὁργάνων τοῦ Διοικητοῦ, ἀτινα, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἵσαν ἐντόπιοι ἐξισλαμισμένοι Χριστιανοί, ἀνήκοντες εἰς τὰ σώματα τῶν Γενιτσάρων. Ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη ἀπὸ τὸν Βαλῆν εἰς τὸ ἱεροδικεῖον ἐνώπιον τοῦ ὅποιου ὡδηγήθη ὁ Νικηφόρος καὶ αὖθις ὀμολόγησε ἐαυτὸν Χριστιανὸν ἔχοντα πεπαρρήσιασμένην τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Κατόπιν τούτου, τὸ δικαστήριον ἐξέδωσε τὴν ἀπόφασίν του, ἵνα παρέπεμψε δι' ἐγγράφου εἰς τὸν Βαλῆν.

Ἡ ἀπόφασις ἐκτελέσεως τοῦ Νικηφόρου ἐγένετο δι' ἀπαγχονισμοῦ, ὅστις ἀπετέλει τὴν πλέον ἀτιμωτικὴν ποινὴν καὶ ἐπεβάλλετο διὰ παραδειγματισμόν.

Ἡ καταδικαστικὴ αὕτη ἀπόφασις καὶ ἡ αὐθημερὸν ἐκτέλεσις αὕτης ἐγένετο τὴν ια' Ιανουαρίου τοῦ ἔτους 1832. Ἡγε δὲ οὗτος ὁ μακάριος τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρος τὸ τριακοστὸν περίπου ἔτος τῆς ἥλικίας του. Τόπος δὲ τῶν τοιούτων ἐκτελέσεων εἶχεν ὄρισθε, ὃ εἰς τὴν σημερινὴν πλατείαν Δικαιοσύνης χῶρος, ἔνθα καὶ οἱ στρατῶν τῶν Γενιτσάρων. Οὕτως ἔλαβε τὸ στέφος τοῦ μαρτυρίου ὁ μακαριστὸς Νικηφόρος, συναριθμηθεὶς τοῖς ἄγιοις τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρι.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, δὲ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ Ζ.

Φείσαι "Αγιε, ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σου, γνώμην τὴν εὔτονον, κατὰ βαρδάρων ἐχθρῶν, δι' ἣς ηὐτομόλησας, μόνος πρὸς ἀθλησιν, ἔνθα ἥσχυνας, αὐτῶν τὴν πλάνην ἐνδοξεῖ, καὶ ἐγένουν χριστοκῆρυξ.

Χαίρων ἔλεγες, τῷ σθένει τῆς δυνάμεως, τοῦ Θείου Πνεύματος, τῷ παρανόμῳ κριτῇ Χριστοῦ ἔγω πέφυκα, δοῦλος ὡς τύραννε, καὶ τὸν θάνατον, ἥγοῦμαι κέρδος μέγιστον, ἵνα ζήσω αἰώνιως.

Ψέγος "Αγιε, τὸ ἥθος οὐκ ἐμείωσε, τῆς παρρήσιας σου, ἀλλ' ἐν φωνῇ σταθηρᾷ, ἐδόας· τὰ δάσανα, ἀ προξενεῖτε μοι, καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ Χριστοῦ ὑφίσταμαι, διὸ ὑμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω̄ Πανάχροαντε, δυνάμει τῆς πρεσβείας σου, ὃς ἡμᾶς ἐλέησον, ὃς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, τεκοῦσα ἐν σώματι, ἐκ τῶν αἰμάτων σου· σοὶ γὰρ Δέ-

σποινα, προσπίπτομεν γεραίροντες, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα.

Κανὼν δεύτερος.

Ἄντιθεον πρόσταγμα.

Ἄντιθεον πρόσταγμα πικρῶν τυράννων, Ἄνδρειών ἐπάτησας, δυνάμει θείας χάριτος· Χριστὸν δὲ ἐδόξασ, δύολογίας τῆς σῆς, ἀθλοις παμπακάριστε· διὸ ὡς Νικηφόρε, λαμπρῶς δεδόξασαι.

Ναμάτων πεπλήρωσαι ζωῆς ἀφράστου, Χριστοῦ Νάρων γευσάμενος, κρατῆρος θείω ἔρωτι· δὸν πρώην ἡρνήσω γάρ, δύολογήσας καλῶς, ἥθλησας ὡς ἄσαρκος, ἀγχόνη Νικηφόρε, θεομακάριστε.

Ικρίω ὑψούμενος τῷ ποθουμένῳ, Χριστῷ ἐνητένιζες, ψυχῆς σου Μάρτυρος ὅμμασι, καὶ πόθῳ ἐκραύγαζες, τοῖς μιαφόνοις ἐχθροῖς· ψεύδεσθε ὡς ἄνομοι· ἔγω γὰρ ἐν Κυρίῳ, θνήσκω καὶ ζήσομαι.

Θεοτοκίον.

Τυράννου κατήργησας τὴν δυναστείαν, ἀσπόρως κυήσασα, Χριστὸν τὸν μόνον Κύριον, ἡμᾶς δὲ ἀνέστησας, Θεοκυῆτορ ἀγνή, τοῦ ἀρχαίου πτώματος· διὸ ἀεὶ τὸ Χαῖρε, σοὶ ἀναμέλπομεν.

Καταβασία.

"Εφλεξε ὁρίθρῳ.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ Η'.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἐστης ἐναντίον τῶν ἀνόμων, κηρύττων ἐν παρρήσιᾳ τὸν φιλάνθρωπον, δὸν ἡρνήσω πρότερον, εἴτα ἀνανήψας δέ, κατέκτησε τὰ τρόπαια, νίκης πανένδοξε, Νεάθλων καλλονὴ Νικηφόρε· δόθεν τὰ δραστεῖα, ἀπείληφας Κυρίου.

Υμοὺς εὐχαρίστως σοὶ προσφέρει, Κριτὰς ἡ ἐνεγκαμένη σε ὡς πρέπει σοι, καὶ τὸ Κάστρον γάννυται, δῆτα σὰ λείψανα, ἐν σπλάγχνοις φέρει "Αγιε, καὶ ἡ ἀγχόνη σου, εἰς ὕψος δόηγει θεηγόρον, πάντας τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην.

Ἄγγελοι σὴν ἀθλησιν ὁρῶντες, μακάριε Νικηφόρε κατεπλάγησαν· σὺ γὰρ παρωσάμενος, πάντα τὰ ἐπίπλαστα, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν θάνατον, χαίρων ὑπέμεινας, καὶ ἐδραμες πρὸς ἀφθιτὸν δόξαν, πάντων μνημονεύων, τῶν σὲ ὑμνολογούντων.

Θεοτοκίον.

Γνώμη ὁρθῆς πίστεως Παρθένε, ἦν εἶχεν δὲ Νικηφόρος δὲ πανένδοξος, ὅλως ἐξηφάνισε, γνώμην τοῦ ἀλάστορος, καὶ πλάνην κατεπάτησε, καὶ ὡμο-

λόγησεν, ἀσμένως δὲ ἐκύησας Μῆτερ, Πνεύματι Ἀγίῳ, Χριστὸν τὸν ζωοδότην

Κανὼν δεύτερος. Τὸν ἐν καμίνῳ πυρός.

Ἡ ὁρθης πρὸς δόξαν ἀληθῆ, ἐν ἀγχόνῃ ὑψωθείς, καὶ αὐτοπτεύων, τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ, τὸ κάλλος σοφὲ τὸ ἐράσμιον· διό σε ὑμνοῦμεν, αἰτούμενοι σὴν χάριν.

Νίκην τελέσας ἐπὶ γῆς, νῦν αὐλίζῃ ἐν σκηναῖς, τοῦ Παραδείσου, μετ' Ἀγίων ἀπάντων, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Θεῷ, προσάγεις ὡδὴν τὴν τρισάγιον, μάρτυς Νικηφόρε, ἀγλαΐσμα Μαρτύρων.

Κόσμος ὁράθης Ἀθλητῶν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὡς Νικηφόρε· ἐμμήσω γὰρ πίστει, τὴν καρτερίαν αὐτῶν, καὶ ἀθλοις φαιδροῖς ὑπερήστραψας, φωστὴρ ὡς φωσφόρος, πατρῷας εὐσεβείας.

Θεοτοκίον.

Υμοὶ ἀεὶ σε Μαριάμ, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνευφημοῦμεν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ Λόγος, σωματωθεὶς ὑπὸ σοῦ, τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνεκαίνισε, καὶ ἔσωσε κόσμον, διὸ ἀκραν εὐσπλαγχνίαν.

Καταβασία. Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ Θ'. "Απας γηγενής.

Γνόφος ἰερός, ἐκάλυψεν "Αγιε, Ἀγίου Πνεύματος, σοῦ νοὸς κινήματα, καὶ ἐπληρώθησαν θείοι ἔρωτος, καὶ αὖθις ἀπετάξαντο, πλάνην τὴν δέσμηλον· δόθεν ὡσπερ, ὅδωρ τῷ Κυρίῳ σου, σὸν πανάγιον

Θεοτοκίον.

Υμον ἐκ ψυχῆς, προσφέρω σοι Δέσποινα, καὶ ἵκετεύω σε· πάσης περιστάσεως, προερχομένης ἐξ ἀμελείας μου, τῇ μητρικῇ πρεσβείᾳ σου, ὃνσαι καὶ ἄνεσιν, δός μοι Μῆτερ, ἵνα πόθῳ κράζω σοι· τῶν πιστῶν χαῖρε πάντων βοήθεια.

Κανὼν δεύτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Pωνύμενος χάριτι, Μαρτύρων Μάρτυρος ἔνδοξε, μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἀνδρείως ὥδευσας, καὶ πρὸς καταπαύσεις μετέστης, τὰς ἀσαλεύτους ὥ Νικηφόρε· διό σε γεραίρομεν, τὸ τῆς Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Iλάσθητι Κύριε, ἡμῖν ἀμέτρως πταίουσι, Νικηφόρου πρεσβείαις, τοῦ Ἀθλοφόρου σου· αὐτὸς γάρ ἀθλήσεως πόνοις, ἐπὶ τῆς γῆς Σῶτερ σε δοξάσας, ἀεί σοι παρίσταται, θείας δόξης ἐμφορούμενος.

Aμπρύνεται σήμερον, Κρητῶν ἡ νῆσος ἄπασα, Ἀξέαιρέτως Κριτσά δέ, ἡ ἐνεγκαμένη σε, φόδαις ἐκτελοῦσαι σὴν μνήμην, τὴν φωταυγὴν μάρτυρος Νικηφόρε, ὃν ἔστι ὑπέρμαχος, τῇ ἀγίᾳ προστασίᾳ σου.

Oνέος ἐν Μάρτυρι, Χριστοῦ διμησάμενος, τὸ ἔκουσιον πάθος, δυνάμει πίστεως, δέχου Νικηφόρε τὸν ὅμοιον, ὃν ἴερῷ ἐπλεξά σοι πόθῳ, καὶ ὃνσαι πρεσβείαις σου, τοῦ πυρός με τῆς κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Yπέραγνε Δέσποινα, Θεὸν ἡ σωματώσασα, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, φωνῆς μου ἀκουσον, ὅτι κινδυνεύω εἰς χάος, δεινῶν παθῶν καταποντισθῆναι, καὶ σῶσόν με ἀχραντε, τὸν πανάθλιον ἱέτην σου.

Καταβασία. Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Tὸ πτῶμα ὅπερ πέπονθας, ἐπιγνοὺς Νικηφόρε, πρὸς μαρτυρίου ἐσπευσας, γηθοσύνως τὸ σκάμμα, καὶ ἐν αὐτῷ ἐναθλήσας, ὑπὲρ ἄνθρωπον Μάρτυρος, πρὸς δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, θαυμαστῶς ἀνυψώθης, καὶ τῷ Χριστῷ, εὐκλεῶς παρέστης ὃν ἐκδυσώπει, δοθῆναι τοῖς τιμῶσι σε, τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν.

Ἐτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Aἰωρηθεὶς ἐν ἀγχόνῃ, ὡς ὁ Δεσπότης ἐν Σταυρῷ, αὐτοῦ τοῦ πάθους ἐγένου, ὥ Νικη-

φόρε μιμητής· διὸ αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν πόλῳ συμβασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Hεομακάριστε νεῦσον, τῶν οἰκετῶν σου ταῖς φωναῖς, ὡς ἀγαθὴ καὶ παράσχου, ἡμῖν δακρύων ποταμούς, ἵνα παθῶν καθαρθῶμεν, τῶν εἰδεχθῶν μολυσμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ιστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυριν.

Ως ἐν Μάρτυρι νέαθλον, Νικηφόρε παγκράτιστε, συνελθόντες σήμερον εὐφημοῦμέν σε· σὺ γάρ ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι, Χριστὸν ὡμολόγησας, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀγχόνῃ τὸν θάνατον, χαίρων ἡνεγκας, προσδοκῶν τῆς ζωῆς τὰς ἀπολαύσεις, ὃν πληρούμενος νῦν αἴτει, τοῖς ὑμνηταῖς σου τὰ κρείττονα.

Tῇ ἀγχόνῃ ὑψούμενος, τοῦ ἐχθροῦ ἀπηγχόνισας, Νικηφόρε ἔνδοξε τὰ βουλεύματα, καὶ πλάνης σύνδεσμον ἀπαντα, εἰς τέλος διέλυσας, καὶ ἐδόξασας Χριστοῦ, τὸ σωτήριον ὄνομα, ὅπερ πρότερον, ἀφροσύνῃ προσκαίρω ἀπηρνήσω· ὅθεν Μάρτυρος στεφηφόρος, ἐν οὐρανοῖς ἀναδέδειξαι.

Iερεῖον εὐπρόσδεκτον, μυστικὸν καλλιέρημα, θῦμα εὐαπόδεκτον δῶρον τέλειον, μαρτυρικῶς προσενήνεξαι, Χριστῷ τῷ Κυρίῳ σου, παρ' οὐ νίκης θαυμαστῆς, φερωνύμως ἀπέλαβες, τὸ διάδημα, Νικηφόρε Μαρτύρων συμπολίτα, Κρητονήσου εὐκοσμία, καὶ Ἐκκλησίας εὐπρέπεια.

Tοῦ κρατῆρος γευσάμενος, τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως, Νικηφόρε ἔνδοξε προθυμότατα, οἶνον κεκέρακας πίστεως, πιστῶν τῷ πληρώματι, τὴν δὲ μέθην τῶν ἐχθρῶν, εἰς κατάπτωμα τέλεον, μετεποίησας· τὸν Χριστὸν γάρ τρανῶς ὁμολογήσας, καθυπέμεινας ἀνδρείως, τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν.

Δόξα Πατρί. **Ἡχος πλ. δ'.**

Nικηφόρε μακάριε, τὴν πρὸς Χριστὸν ἀγάπην ἐνδεικνύμενος, πρὸς μαρτυρίου ἀγῶνας προσεχώρησας, καταφρονήσας τοῦ σώματος· ὅθεν ἐν αὐτοῖς σθένει τῆς χάριτος, τὴν κλήσιν σου ἀποδείξας ἀληθεύουσαν, θεόθεν μισθὸν ἐκομίσω, τὴν αἰωνίαν ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν. Ἀλλὰ πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐλαβῶς τελούντων, τὴν σεβα-